

Islam en vrede

Vervolg van pagina 1

Als exponent van twee culturen, vertrouwd met het westerse en het oosterse denken, is hij bij uitstek geschikt om te bemiddelen tussen oude en nieuwe Nederlanders.

Creatieve samenwerking

Hans Campman van UPF Nederland kondigde de spreker aan als een bemiddelaar die niet slechts streeft naar het passief tolereren van 'geïmporteerde' godsdiensten in Nederland, maar naar actieve en creatieve samenwerking met als doel verdieping van menselijke relaties, meer spiritualiteit en een verrijking van de samenleving als geheel.

Vredesgodsdienst

Haselhoef begon met enkele traditionele vredesbegroetingen uit de moslim- en de joodse traditie en legde uit dat de door moslims veel gebezigde groet 'Salaam' - Vrede - ook een van de vele namen voor God is. Hij zei: "De Islam is op de eerste plaats een religie die vrede nastreeft, hoewel velen graag het tegendeel beweren. Regelmatig opduikende mediaberichten over terroristische acties, volgens de daders gepleegd in naam van Allah, geven Islam-critici ogenschijnlijk gelijk.

Wie verder graaft ziet echter dat er bij vele overtuigingen, zowel religieuze en niet-religieuze, vertegenwoordigers zijn die hun doelen willen bereiken door gebruik van geweld niet te schuwen".

Religie oorzaak van geweld?

Haselhoef: "Er waart een spook door de wereld, een diepgewortelde mythe die ons wil laten geloven dat religies de belangrijkste oorzaak zijn voor geweld. Maar in de recente geschiedenis zijn de vele miljoenen slachtoffers niet gevallen in de strijd voor of tegen Christendom of Islam maar in de wereldwijde strijd voor of tegen nationalistische belangen, het Nazisme of het communisme.

Een andere benadering is deze: wanneer wij er allemaal naar verlangen, onze band met een en dezelfde God te herstellen, hoe kan religie dan de voornaamste oorzaak zijn van geweld in de wereld?"

Wijzen en dwazen

"Het mes van de chirurg kan levens redden maar wanneer het gehanteerd wordt door een moordenaar kan het mensen doden. Religie is gereedschap, een methode: in handen van wijze mensen worden er bruggen mee gebouwd en kunnen mensen

tot elkaar gebracht worden. Maar in verkeerde handen kan het die bruggen vernietigen, mensen tegen elkaar opzetten en naar terrorisme leiden. Religie is als een fantastisch kookboek dat vele verrukkelijke recepten bevat maar alles hangt af van de kok: indien hij suiker toevoegt in plaats van zout of het vuur te hoog zet, kan er iets bereid

Abdullah Haselhoef

worden wat niet te eten is. Veel religieuze leiders begrijpen niet wat ze aan het bereiden zijn. Ze beseffen niet dat alles in evenwicht moet zijn. Elke gelovige moet zich dagelijks innerlijk verfrissen, van binnen nieuw geboren worden, door middel van gebed. Dit kan alleen wanneer het gebed uit het hart komt, anders is het een imitatie, plastic voedsel, geen persoonlijke manier om God te vinden. Religie kan dan ook een ideologie worden die mensen ronselt voor politieke doeleinden en dit is niet de manier om haar in te zetten."

Ons hart is als een ruwe diamant

"Ik zeg vaak dat mijn moeder de beste en de liefste van de wereld is wat prima is, tenzij ik beweer dat de moeder van mijn naaste niet deugt. Het is positief om je waarheid te hebben maar zeg niet dat jouw waarheid beter is dan die van een ander". Haselhoef vervolgt: "Ons hart is als een ruwe diamant die iedere dag gereinigd en verder geslepen moet worden. Het reinigen van ons hart kan een pijnlijk proces zijn maar deze constante verdieping is noodzakelijk en brengt ons naar ons ware zelf. Zonder pijn is geen zelfverwerkelijking mogelijk". ■

Uitnodiging Conferentie Bergen aan Zee

Hier ontmoeten mensen met verschillende religieuze en ideologische achtergronden uit heel Europa elkaar. Wat verbindt, is een oprechte belangstelling voor vrede en verbroedering.

U kunt kennis maken met:

- een inleiding op de visie van de UPF, grondbeginselen voor vrede
- prominente gastsprekers zoals voormalige ministers en ambassadeurs

Goede mogelijkheden voor:

- uitbreiding van uw netwerk
- diepgaande gesprekken
- het opdoen van frisse ideeën m.b.t. vredesopbouw

Eerstvolgende conferentie:

13 t/m 15 maart 2009
Bergen aan Zee

Voor meer informatie en aanmeldingen:

www.upf-nederland.nl/conferenties

of telefonisch: 0346 - 572 989

UPPF

ACTUEEL

Nieuwsbrief voor Ambassadors for Peace en vrienden van de Universal Peace Federation

info@upf-nederland.nl | www.upf-nederland.nl

jaargang 2 | nummer 1 | voorjaar 2009

Londen verwelkomt leiders voor vrede

Belangrijk onderdeel van het Londense Global Peace Festival in november was een driedaagse 'International Leadership Conference'. Voormalige regeringsleiders, ministers, ambassadeurs, religieuze leiders van verschillende denominaties en wetenschappers bevonden zich onder de ruim 200 deelnemers aan de conferentie.

Opening in Britse Lagerhuis

Lagerhuislid Dave Anderson heette de gasten, afkomstig uit 50 landen, welkom in de Houses of Parliament, waar de conferentie werd geopend. "Mensen die zich echt voor vrede willen inzetten zijn altijd welkom in dit huis", zei hij. Rev. Marcus Braybrooke, voorzitter van het 'World Congress of Faiths', die het Festival opende, zei: "Dit werk is essentieel indien we vrede willen bereiken. We moeten ons richten op het

morele vacuüm in het centrum van onze maatschappij en we hebben leiders nodig wiens nederigheid weerspiegeld wordt in het publieke- en het privéleven."

Oproep tot bezinning

Anton Rop, van 2002 tot 2004 premier van Slovenië, sprak over de uitdagingen die de globale financiële crisis teweeg brengt voor het wereldwijde vredesproces. "Op dit moment wordt het welzijn

van hele naties bedreigd door wat Warren Buffet 'wapens van financiële massavernietiging' noemde. De huidige crisis daagt uit tot herbezinning op de betekenis van leiderschap. In de 21ste eeuw kunnen leiders alleen een inspiratiebron voor anderen zijn als ze authentiek zijn en werkelijk geloven in wat ze voorstaan en doen".

Lees verder op pagina 5

Islam en wereldvrede

Abdullah Haselhoef is in Nederland nationaal bekend geworden als woordvoerder van het Islamitisch geloof na de aanval op de Twin Towers in New York op 11 september 2001. Als Moslim nam hij destijds het voortouw om duidelijk te maken dat terrorisme en Islam zaken zijn die van elkaar gescheiden dienen te worden.

Zijn optreden toen heeft er zeker toe bijgedragen dat de gemoederen in Nederland gesust werden en dat er meer genuanceerd naar deze kwestie werd gekeken. De UPF ziet in hem een ware

vredesapostel en benoemde hem in 2004 tot Ambassadeur voor Vrede.

In december 2008 sprak hij in Amsterdam over het thema: 'Islam en Wereldvrede'.

Geboren in Suriname uit een joodse vader en een islamitische moeder, groeide hij op in een land waarin de verschillende religies en culturen harmonieus naast elkaar bestaan. Van zijn familie en omgeving erfde hij de instelling waarmee hij interreligieuze dialoog en samenwerking als iets volslagen natuurlijks ziet. Hij was o.a. voorzitter van de Nederlandse Moslim Raad en de Contactgroep Islam.

Lees verder op pagina 8

In deze uitgave...

Londen verwelkomt leiders voor vrede	1
Islam en wereldvrede	1
Interview: Dick Bruna	3
'Vergevende moeders' verslag van een unieke vriendschap	4
Vervolg festival en conferentie Londen	5
Conferentie Bergen werkt inspirerend	6
Vervolg interview	7
Uitnodiging Conferentie	8
Vervolg Islam en vrede	8

Impressum

Universal Peace Federation Nederland

UPF is opgericht door dr. en mevr. Sun Myung Moon.

UPF is een NGO met een raadgevende status bij de Economische en Sociale Raad van de VN.

Website

www.upf-nederland.nl
www.globalpeacefestival.org

Colofon

UPF
 Kamelenspoor 60
 3605 EC Maarssen
 T: 0346 - 572 989

Schrijven aan de redactie:
info@upf-nederland.nl

Redactie:
 Bert Janssen en Willem Koetsier

Bijdragen met naam geven de mening van de auteur weer.

UPF Actueel verschijnt 4 maal per jaar.

Vormgeving & drukwerk:
 Mondtotmond reclame
www.viamondtotmond.nl

Een cultuur van dienstbaarheid

"We kunnen niet anders dan geloven dat de oude haat en de oude vooroordelen ooit zullen verdwijnen. Naarmate de wereld kleiner wordt, zal onze gezamenlijke menselijkheid meer zichtbaar worden!". De Universal Peace Federation verwelkomt deze woorden van Barack Obama, uitgesproken tijdens zijn inauguratie als de nieuwe Amerikaanse president.

De UPF gelooft stellig, dat de 21ste eeuw een veel betere tijd wordt dan wat de mensheid tot nu toe heeft meegemaakt. Ook al zeggen veel nadenkende mensen, ook jongeren, niet te geloven in een persoonlijke God, hun levenshouding laat zien dat steeds meer mannen en vrouwen zich ontwikkelen tot verantwoordelijke en invloedende leden van de menselijke familie. Dit is duidelijk te zien in de passie waarmee veel jeugdigen voor de natuur en voor bewoners van arme delen van de wereld willen zorgen. Vooral jongeren hebben de onverschilligheid, de bekrompenheid en het materialisme van eerdere generaties vaarwel gezegd en gooien de vensters naar de wereld wijd open. Hoewel cynisme en egoïsme nog steeds voorkomen, kenmerken openheid en offerbereidheid de levensstijl van steeds meer mensen.

Het christendom is er in de afgelopen 2000 jaar gaandeweg in geslaagd, in de menselijke ziel de kiem te leggen van naastenliefde en opofferingsgezindheid. Ondanks tijdelijke misstanden en machtsmisbruik in naam van dit zelfde christendom, heeft zij, hand in hand met de andere wereldgodsdiensten, de menselijke ziel door de generaties heen gevormd.

Vanuit duistere onwetendheid groeide de mens langzaam op tot wat hij nu is. Ondanks nog dagelijks voorkomende gruweldaden van allerlei aard die de primitiviteit van de menselijke soort lijken te onderstrepen, zijn er veel lichtpunten die op een positieve ontwikkeling wijzen. Met iedere generatie ontwikkelt de mensheid zich verder tot een gemeenschap van meer fijngevoelige, meer democratisch ingestelde wereldburgers. De wereldreligies zijn hier in de loop van de geschiedenis debet aan geweest door vanuit hun heilige geschriften de gelovigen de weg te wijzen richting zelfdiscipline en een leven voor een hoger doel.

Naast religie is ook de voortschrijdende wetenschap van enorme betekenis geweest voor de vorming van de menselijke geest. Dat de moderne mens zich heeft kunnen ontwikkelen tot een geëmancipeerd en onafhankelijk denkend wezen, is in hoge mate op haar conto bij te schrijven. Maar wat de wetenschap ons niet onderwijst, is dat de mens in essentie een moreel en spiritueel wezen is; een wezen met een ingebouwd verlangen om zich met hart en ziel in te zetten voor een groter geheel.

'Je medemens dienen' is in essentie een heel spirituele activiteit. Het zou meer en meer de manier van leven van ons allemaal moeten worden. Het Global Peace Festival moedigt wereldwijd een geest van onbaatzuchtige inzet aan met als motto: "Think global, act local!". Samen met haar partners wil de UPF werken aan een inspirerende en harmonieuze 21ste eeuw die van ons allemaal is. Laten we een wereldwijde cultuur van dienstbaarheid vestigen en de universele familie opbouwen waar we diep van binnen naar verlangen.

Bert Janssen
hoofdredacteur UPF Actueel

Interview door Bert Janssen en Willem Koetsier

In gesprek met Dick Bruna

We ontmoeten Dick Bruna, Nederlands bekendste schrijver en illustrator van kinderboeken, in zijn knusse zolderatelier, drie hoog onder de hanenbalken in een stil straatje in de Utrechtse binnenstad. Hij oogt vitaal en jeugdig, het gezicht gebronsd. Buiten slaat zojuist de Domtoren het halve uur, verder is het stil en vredig. We gaan het hebben over zijn leven, zijn idealen en zijn visie op vrede.

Jeugd en oorlogstijd

Dick Bruna werd geboren als oudste zoon van A.W. Bruna van de gelijknamige uitgeverij, bekend van de kiosken die het bedrijf had op haast elk spoorstation in Nederland. In de oorlogsjaren zat het gezin enkele jaren ondergedoken in Loosdrecht, waar het leven eenvoudig was en de jonge Dick zich verdiepte in kunstboeken over Rembrandt en van Gogh.

Na de oorlog was hij voorbestemd om in de voetsporen van zijn vader en grootvader te treden en uitgever te worden. Hij vertrok naar Londen en Parijs en met name in de laatste stad bezocht hij veelvuldig musea. Steeds sterker werd zijn verlangen om kunstenaar te worden maar aan zijn studie aan de kunstacademie in Amsterdam gaf hij al gauw de brui. Dick Bruna herinnert zich nog dat hij tegen zijn vader zei: "Indien u wilt dat de zaak snel

faiiliet gaat, moet u me vooral veel administratieve verantwoordelijkheid geven", waarop deze zijn zoon de kans gaf om binnen het bedrijf als illustrator te werken.

Invloeden

Zijn stijl werd in zijn vroegste periode beïnvloed door ontwerpers en schilders van de Nederlandse School 'De Stijl' zoals Piet Mondriaan en Gerrit Rietveld. Als een van zijn allergrootste voorbeelden noemt hij de franse kunstschilder Henri Matisse. Bruna: "De simpele ingetogenheid van zijn werk heeft mij vanaf het begin enorm geboeid. Ik wist al heel vroeg dat mijn werk van een absolute eenvoud zou zijn, dat ik alleen de allereenvoudigste, meest sprekende essentie wilde laten zien. Dick Bruna vertelt hoe de architect en beeldend kunstenaar Gerrit Rietveld hem bij het zien van zijn werk als jeugdig tekenaar eens toevoegde: 'Mooi vormpje, jochiel!'

Ontwerper van boekomslagen

Dick Bruna begon zijn loopbaan met het ontwerpen van boekomslagen, wat hem veel voldoening gaf. Tussen 1952 en 1972 ontwierp hij er 1800, waaronder voor uitgaven van Ian Fleming (James Bond) en Georges Simenon (Commissaris Maigret). Hij had altijd goed contact met de auteurs, zo vertelde hij dat Simenon hem ooit toevertrouwde: "Jij probeert zo te tekenen als ik probeer te schrijven". Dick Bruna: "Als ontwerper hoor je jezelf in dienst te stellen van de auteur en op zoek te gaan naar de sfeer van het boek. Je hebt pas een goed product geleverd wanneer hij blij is met jouw omslag en zich erin herkent".

De geboorte van Nijntje

Gaandeweg groeide echter het verlangen om ook zelf een boek te maken. Dick Bruna vertelt hoe op een dag tijdens een vakantie in Egmond aan Zee in 1955, zijn oudste zoon, toen een peuter, hem vroeg een verhaaltje te vertellen. Bruna: "Zoekend naar inspiratie zag ik buiten een klein konijn bij ons zomerhuisje lopen. Ik stak van wal en wist op dat moment nog niet dat een totaal nieuw hoofdstuk van mijn carrière was begonnen. Nijntje was geboren. Het eerste boek over het beroemde konijn heet dan ook 'Nijntje aan zee'".

Altijd alleen gewerkt

Dick Bruna heeft altijd alleen gewerkt, vindt dat het aanstellen van een medewerker niet bij zijn karakter past. Hij is iemand die het liefst in volkomen afzondering werkt tot zijn project af is. Zijn echtgenote, zelf geen kunstenaar maar wel bijzonder kritisch, is zijn belangrijkste criticus. Zij mag altijd als eerste een nieuwe schepping zien maar niet zolang hij er nog aan werkt.

Lees verder op pagina 7

Verslag van een unieke vriendschap

Vergevende moeders

Een van de meest ontroerende ogenblikken tijdens het Global Peace Festival in Washington DC brak aan toen Marita Michael Lee en Michelle Postell op het podium verschenen. Postell's zoon, lid van een jeugdbende, heeft de moord in 2004 op de 16 jarige zoon van Michael Lee, een talentvolle American football speler, op zijn geweten.

Beide vrouwen zijn hun kind kwijt, de ene zoon is dood en de andere moet een jarenlange gevangenisstraf uitzitten. Maar waar vóór hun ontmoeting respectievelijk woede en schaamte hun hart vulden, is daar inmiddels plaats gemaakt voor een heel nieuw gevoel.

gedeelde ervaring die geen enkele ouder mee zou willen maken. Hoewel veel gezinnen helaas al te bekend zijn met geweld in hun directe omgeving, past de manier waarop de twee vrouwen reageerden allerminst in het vertrouwde beeld. Kort nadat

mental Hotel, waar ze tegenover een publiek stonden waaraan ze graag hun verhaal kwijt wilden: moeders van vermoorde kinderen. Het was tijdens de vierde 'Summertime Tea', de jaarvergadering van 'Vergevende Moeders', de organisatie die de twee vrouwen hebben opgericht. De lunchbijeenkomst was bedoeld om contacten te leggen en troost en inspiratie te bieden aan diegenen die nog worstelen met hun verdriet.

Lotgenoten troosten

Tientallen vrouwen en ook enkele mannen zaten chique uitgedost aan de feestelijk gedekte tafels in de balzaal, terwijl ze genoten van de hors d'oeuvre met garnaal, naar spirituele dans keken en luisterden naar gedichten en korte toespraken over vergeving. Toen gevraagd werd wie moeder was van een vermoord kind stonden er twaalf vrouwen op. Vele aanwezigen waren supporters van de groep of vrienden, tantes of grootmoeders van slachtoffers.

Maar weinigen bereiken dit punt

Maar de twee moeders hebben grote moeite om belangstellenden te vinden voor hun workshops en ondanks de vele toespraken over vergeving en verzoening die ze al in meerdere staten hebben gehouden, ontmoetten ze tot nu toe geen lotgenoten die zo ver kwamen dat ze vriendschap konden sluiten met de 'andere kant'.

Kruispunt in ons leven

"We hebben een heel mooie relatie. We zijn als zussen voor elkaar en we gaan samen uit eten. Mijn dochter zegt 'tante' tegen haar", zegt Marita over Michelle die er aan toevoegt: "De moord bracht ons op een kruispunt in ons leven. We wisten beide niet meer hoe nu verder te gaan. We hebben allebei op een eigen manier en in ons eigen geloof vernieuwde kracht in God gevonden". Marita besluit: "Een kind verliezen is het ergste wat er is. Zonder God kun je daar nooit overheen komen". ■

Marita Michael Lee en Michelle Postell

De eerste keer dat de moslima Marita Michael Lee en de protestante Michelle Postell elkaar omhelsden waren beide vrouwen zelf verbaasd. En verbaasd was iedereen in die rechtszaal, waar Postell's zoon terechtstond voor de moord. "Er was een pauze, ik liep langs haar, op dat moment stond ze op en...", zei Michael Lee, een opgewekte vrouw van 45 met een hese stem. "We grepen elkaar vast en iedereen keek naar ons", vulde Postell, een keurig gekapte 50-jarige met een verlegen glimlach, aan.

Zielsverbondenheid

De neiging om elkaars zinnen af te maken toont de band tussen de vrouwen, het resultaat van een

Michelle's zoon naar de jeugd-gevangenis van Oak Hill was gestuurd, deed Marita een poging met haar in contact te komen via een dominee.

Een atypische reactie

Tot dat moment werd ze door woede en afschuw verteerd. "De enige manier waarop ik hiermee in het reine kon komen was door vrede te sluiten met haar", zei Marita in een recente toespraak met de andere moeder aan haar zijde. "Ik zei haar dat het me speet," zei Michelle en zij zei: "Dat is het enige dat ik wilde horen."

Vergevende moeders

De twee hielden onlangs een toespraak in het Willard Conti-

Festival Londen

Vervolg van pagina 1

"We moeten durven onderkennen dat we op de drempel staan van een nieuw, uitermate boeiend tijdsgewricht waarin alle oude verhoudingen doorbroken zullen worden. Wie meent dat er ook maar iets bij het oude blijft, is als leider nog niet geschikt voor de nieuwe tijd."

Een cultuur van dienstbaarheid

Oprichter en internationale president van het Global Peace Festival dr. Hyun Jin Preston Moon (38), zei: "Een van de beste manieren om harmonie tussen godsdiensten te bereiken is door samen actief te zijn in dienend werk, gericht op een hoger doel. Bouwen aan een cultuur van dienstbaarheid is een centrale doelstelling van het Global Peace Festival en van vitaal belang voor het bereiken van vrede. Het dienen van anderen is in wezen iets heel spiritueels. Het is niet iets dat we gedurende een dag, een maand of zelfs een jaar zouden moeten doen. Het moet een manier van leven worden en zodra dit gebeurt, kunnen we de echte waarde ontdekken die God ieder mens gegeven heeft".

Tolerantie is niet genoeg

Moon ging verder: "Bij vreedzame verhoudingen tussen geloofstradities gaat het er niet alleen om, elkaars gebeden en rituelen te tolereren. Een echte 'interfaith-ervaring' komt neer op het vieren van de kernbeginselen die alle mensen met elkaar delen en tot

één familie maken. We moeten leren van elkaars geloof en vertrouwen in God en dat is veel meer dan alleen maar geïnformeerd worden over elkaars tradities".

Nederlandse deelname

Vanuit Nederland werden conferentie en festival bijgewoond door jhr. mr. Pieter Beelaerts van Blokland, dr. Eva Latham, voormalig minister van defensie dr. Willem van Eekelen, mevr. Janneke van Eekelen, voormalig Tweede Kamerlid dr. Hans Gualthérie van Weezel, drs. Lucile barones van Tuyl van Serooskerken, voormalig Eerste Kamerlid dr. Derk Dees en de voormalig ambassadeurs voor Nederland drs. Willem Bertens, baron S. van Heemstra, en mr. Joost Wolfswinkel.

Peace Concert

Op de laatste dag van het driedaagse Festival volgde een wervelende slotmanifestatie. Het 'Peace Concert', bijgewoond door 3000 enthousiaste voorstanders van vrede, werd geopend met een show van Dhol Drums en doedelzakken. Een strijkerensemble van de Royal Philharmonic Orchestra onder leiding van Sir David Eaton voerde de 'Simple Symphony' van Benjamin Britten uit. Nationaal bekende Britse bands en dansers zorgden er voor dat het publiek verder opgewarmd werd in een sprankelende opeenvolging van zinderende popmuziek, ingetogen ballades en stijlvolle choreografie.

Welkom door president

Sir James Mancham, de eerste president van de Seychellen, verwelkomde de duizenden vredesenthousiastelingen. Hij sprak de hoop uit dat dit Festival ook in Europa het begin zal markeren van een nieuwe openheid en solidariteit over grenzen heen: nationale, culturele, etnische en religieuze grenzen. "Wat wij als Global Peace Festival wereldwijd aanmoedigen is een mentaliteit van onbaatzuchtige actie en vreedzame samenwerking", zei hij.

Verzoeningceremonie

Religieuze leiders van uiteenlopende achtergronden namen deel aan een speciale ceremonie, waarbij ieder van hen als representant van de eigen geloofstraditie water in een grote kristallen kom goot. Het water symboliseert de heilige Schriften en de levens van de stichters van de godsdienst die men vertegenwoordigt.

Het zich vermengende water symboliseert het harmonisch samengaan van de wereldgodsdiensten en de opdracht, de mensheid om te vormen tot één wereldfamilie van gelovigen.

Spiritualiteit centraal

Jhr. drs. Pieter Beelaerts van Blokland, voormalig Nederlands ambassadeur en Commissaris van de Koningin, verwelkomde vervolgens dr. Hyun Jin (Preston) Moon op het podium en deed dit op zijn eigen humoristische en onnavolgbare wijze.

In zijn slottoespraak tijdens het 'Peace Concert' zei dr. Moon: "Blijvende vrede maar ook de universele rechten van de mens kunnen niet bestaan zonder een sterke spirituele fundering. De opdracht om een wereld van vrede op te bouwen moet daarom beginnen bij religieuze leiders en gelovige mensen. De visie van 'Eén familie onder God' is essentieel voor deze tijd en het is mijn diepste hoop en verlangen dat ieder lid van de familie van naties haar unieke bijdrage voor vrede zal leveren". ■

Familiegevoel en atmosfeer van verbroedering Conferentie Bergen aan Zee werkt inspirerend

De onlangs in Bergen aan Zee gehouden European Leadership Conference was de beste en de meest vreugdevolle tot nu toe, zei Wim Koetsier van UPF Nederland na afloop. Hans Campman, leraar en musicus, merkte op dat veel gasten het gevoel hadden 'thuis te komen' in deze sfeervolle setting en dat er een atmosfeer van verbroedering en een waar familiegevoel merkbaar was.

Voor de 35 deelnemers uit 10 Europese landen begon de conferentie vrijdagmiddag na een warme lunch met twee inleidende lezingen over de basisvisie van de UPF

voor vrede: "De menselijke familie en het ouderschap van God" en "De spirituele en morele dimensie, het gezin als de school van liefde".

Prioriteiten stellen

In zijn lezing stelde Tim Miller uit Engeland de vraag waarover we ons het meest zorgen moeten maken: over de vraag of ons bruto nationaal product stijgt of daalt en over het inkomen per hoofd van de bevolking? "Of moeten thema's als de stabiliteit van gezinnen, respect, dankbaarheid en een visie voor het geluk van onze nakomelingen ons sterker bezighouden?"

Verkeerde focus

Hij gaf aan dat het meest gangbare opvoedings- en onderwijsmodel in West Europa dat van een omgekeerde piramide is. Het bijbrengen van kennis en vaardigheden om te kunnen stijgen op de maatschappelijke ladder heeft

de hoogste prioriteit, terwijl het ontwikkelen van solidariteit, dienstbaarheid en een cultuur 'van het hart' de basis en de voornaamste focus zouden moeten zijn.

Gast sprekers

Bekende gast sprekers voerden het woord: prof. Meine Pieter van Dijk sprak over 'Economie en Vrede' en dr. Willem van Eekelen over 'Veiligheid en Vrede'. Na een gevarieerd cultureel programma op zaterdagavond ging Tim Miller zondagochtend in op het bewogen leven van UPF oprichter dr. Moon uit Korea en diens vredeswerk in de voorbije halve eeuw.

Evaluaties

Tijdens de slotsessie hadden alle deelnemers de kans hun bevindingen tegenover de groep tot uitdrukking te brengen. Uit de bijzondere en uiteenlopende evaluaties van de deelnemers volgt hierna een korte bloemlezing.

Verrijkt door conferentie

Een Algerijnse advocate, moslima, zei: "Ik voel mij verrijkt door deze conferentie; ik heb het gevoel dat ik iedereen hier aanwezig al langer ken. Vanuit mijn godsdienst, de Islam, die een godsdienst van goedheid is, ben ik hier gekomen en ik heb veel dingen herkend. Innerlijk gesterkt keer ik terug naar mijn gezin en mijn mensen in Frankrijk waar ik nu woon."

Jeugdwerker uit Zweden

Petros (Dallas) Gebreyesus, nationale bekendheid in Zweden vanwege zijn inzet voor extreem moeilijk jongeren: "Ik werk

momenteel in Zweden met 165 jongens en meisjes die niemand anders wil hebben. Ik maak topstudenten en sportkampioenen van hen maar niet alleen dat. Ik geef ze ook een geloof en een visie. Bij de UPF tref ik mensen die dit idealisme en deze liefde ook hebben en iedereen een kans gunnen, ondanks iemands achtergrond en verleden".

UPF werkt effectief

Benjamin Zulum, accountant, 26 jaar en moslim, uit Bosnië: "Ik ben opgegroeid in een oorlogsgebied met een oorlog, gevoerd van huis tot huis. Er zijn veel NGO's in mijn land maar veel van deze organisaties werken niet effectief. Er zouden meer organisaties met een agenda als de UPF moeten zijn. Ik ben hier vandaag omdat mijn moeder (diplomate in Tel Aviv, red.) deze keer niet kon komen. Ik vind het een voorrecht deze conferentie te mogen bijwonen".

Geen onderscheid tussen religies

Vanja Bergstrom Krupa uit Zweden: "Ik ben gedoopt in de Zweeds Lutherse kerk en ben op mijn 21ste overgestapt en rooms katholiek geworden, vanwege de sterke familiewaarden. Bij de UPF hebben alle dingen die ik mijn hele leven al belangrijk vind een centrale plaats. Hier valt het onderscheid tussen religies weg, want alle hoge morele en godsdienstige idealen vind ik terug in de visie die hier onderwezen wordt. Het positieve, het opbouwende en het familiegevoel dat ik hier aantref inspireert mij enorm". ■

Interview

Vervolg van pagina 3

Hij noemt zichzelf een perfectionist die altijd het beste van zichzelf wil geven maar noemt ook zijn onzekerheid. Bruna: "Dat gevoel het bijna niet goed te kunnen doen is nooit weggegaan met het klimmen der jaren. Het is altijd weer een grote verademing wanneer een werk ondanks mijn eerdere twijfels toch gelukt blijkt te zijn".

Ruimte voor fantasie

Bruna legt uit dat hij vóór alles ruim baan wil geven aan de menselijke fantasie: "Ik laat in mijn illustraties veel ruimte onbenut en mijn vormen zijn nooit gedetailleerd maar basaal. Ook mijn voorliefde voor het gebruik van primaire kleuren heeft hier alles mee te maken. Het vermogen om een rijke fantasiewereld te scheppen is een van de mooiste eigenschappen van de mens en mijn werk dient dit vermogen te stimuleren".

Positief ingesteld en gelovig

Bruna's boeken, die hij zelf bedenkt, schrijft en illustreert,

"Ik hoop dat mijn werk bijdraagt aan een betere wereld, waarin vooral kinderen een gelukkiger bestaan hebben."

eindigen nooit droevig. In zijn werk schuwt hij thema's als ziekte en doodgaan niet. "Veel gebeurtenissen waar kinderen mee te maken krijgen komen er in voor. Het boek 'Nijntje in het ziekenhuis' is gemaakt op verzoek van ouders die me schreven dat er heel weinig is waaruit kinderen troost kunnen putten bij opname in een ziekenhuis. Hetzelfde geldt voor het boek waarin de oma van Nijntje dood gaat en het konijn rode plantjes bij haar graf zet. Veel ouders reageren dankbaar omdat er 'nu eindelijk iets is' en soms leest hun kind er iets uit

voor tijdens de uitvaartdienst. Het boekje over de dood heeft een open einde en de mogelijkheid dat het leven doorgaat is nadrukkelijk aanwezig".

Dol op kinderen

Hij wordt regelmatig gevraagd om openingen te verrichten maar vertrouwt ons toe, hier niet echt dol op te zijn. Bruna: "Laat mij maar een verhaal voorlezen aan een groep kinderen, dat vind ik prachtig. Kinderen zijn eerlijk en onbevangen, ze zeggen gewoon waar het op staat, daar geniet ik van." Zijn leven en werk staan in het teken van veiligheid voor kinderen. Zo staan op het Scheveningse strand zijn figuren op hoge palen, waaraan verdwaalde kleuters kunnen herkennen waar ze zijn.

Dick Bruna: "Ik wil kinderen een veilige omgeving bieden van waaruit zij zelfstandig op onderzoek en avontuur kunnen gaan".

Post uit de hele wereld

Dick Bruna vertelt dat hij dagelijks post krijgt uit de hele wereld en dat het vaak kinderen zijn die hem schrijven. Hij geniet van de vele zelfgemaakte kaarten

maar ook ouders schrijven hem en plotseling was daar die dramatische oproep van een moeder in Japan. "Haar dochtertje leed aan anorexia en at haast niets meer. Zij vroeg me of ik niet een lijstje kon tekenen met als onderwerp 'Wat eet Nijntje? Wat vindt zij lekker?'. Dat heb ik gedaan en het meisje is er doorheen gekomen", vertelt Dick Bruna.

Maatschappelijk betrokken

Dick Bruna ontwerpt affiches voor allerlei op kinderen gerichte goede doelen. Ook werkt hij voor Biblionef, een instelling die wil

Dick Bruna

bijdragen aan de geletterdheid van kinderen op de hele wereld, door hen te laten kennismaken met goede jeugdliteratuur. "Vooral in ontwikkelingslanden is het werk van Biblionef van onschatbare waarde", is hij van mening. Hij heeft meegewerkt aan een Nijntje-boek in braille, bestemd voor blinde en slechtziende kinderen en is actief voor Unicef en Terre des Hommes. Dick Bruna: "Ik voel me dankbaar wanneer ik merk dat mijn werk geschikt is voor zoiets en ik voel het als een verplichting om deze bijdrage te leveren".

Ambassadeur voor Vrede

Rondlopend in zijn atelier, komen we langs het certificaat 'Ambassadeur voor Vrede', hem in 2007 uitgereikt door de UPF. Op onze vraag hoe hij aankijkt tegen deze benoeming zegt Dick Bruna: "Het was een volkomen verrassing! Zoiets verwacht je toch niet!"

Hij zegt zeer vereerd te zijn met deze erkenning en deelt mee, altijd gehoopt te hebben dat zijn werk zou bijdragen aan een betere wereld, waarin vooral kinderen een rechtvaardiger en gelukkiger bestaan kunnen hebben. ■